

anden Behandling, rettede jeg et Spørgsmaal til den daværende højtærede Finansminister angaaende Anbringelsen af Statens Penge. Det fremgik af de Bilag, der ledsagede Finanslovsforslaget, at Finansministeriet havde udtaget ret store Beløb af Privatbanken og Laane- og Diskontobanken og i Stedet indsat dem i Laanekassen, den faldere Detailhandlerbank og den havarede Grundejerbank. Den daværende højtærede Finansminister svarede hertil, at han havde gjort dette for at lette Nationalbanken, da de nødlidende Banker trak meget haardt paa denne, og, føjede han til, der var i og for sig ikke noget at sige dertil, da disse Banker ydede al den Sikkerhed, som man kunde ønske sig. Nu er der imidlertid sket adskilligt siden den Gang. Der er blandt andet sket det, at den forrige Justitsminister — paa et noget mærkeligt Grundlag, synes jeg — har benaadet den tidligere Direktør for Grundejerbanken, Hamburger, der var idømt Straf for de Bedragerier, som han havde udført som Direktør for Grundejerbanken. Dermed er vistnok Grundejerbanken blevet berøvet Udsigten til en ret betydelig Erstatning fra Direktør Hamburger, og det menes i alt Fald i adskillige Kredse her i Hovedstaden, at for saa vidt de Domme, der er indankede for Højesteret og snart maa komme til Afgørelse, skulde gaa Grundejerbanken imod, vil Banken være nødsaget til at likvidere. Derfor vil jeg gerne spørge den nuværende højtærede Finansminister, om han mener, at der for de Penge, som indestaar i Grundejerbanken, er al den Sikkerhed, som kan forlanges.

Jeg har dernæst en meget stor og vigtig Sag, som jeg gerne vil fremdrage særlig overfor den højtærede Landbrugsminister, under hvem Fiskeriet sorterer. I lange Tider har der lydt Nødraab fra vore Fiskere her i Danmark, og det er en sørgelig Kendsgerning, at et af de vigtigste Erhverv i Virkeligheden er i alvorlig Fare i Øjeblikket. Aarsagen er ikke den, at vore Farvande er blevet særlig fattige paa Fisk, eller at Fisken er dalet i Pris, nej, det er den ganske simple, at Petroleumspriserne og Prisen paa Motorolier er steget uhyre i Løbet af det sidste Par Aars Tid. Det blev paa Møder i Skagen og Esbjerg i forrige Efteraar oplyst, at Forhøjelsen paa Petroleum androg for Skagensfiskernes Vedkommende ca. 50,000 Kr. og for Esbjergfiskernes Vedkommende ca. 100,000 Kr. aarlig. Fiskerne henvendte sig i deres Nød til Det danske Petroleumskompagni, der er den amerikanske Petroleumstrusts

herværende Filial, og anmodede om at faa en Rabat og faa Priserne nedsat. De anførte overfor Selskabet, at de havde dannet en Sammenslutning af Brugsforeninger, der kunde bruge ca. 25,000 Tdr. Petroleum aarlig, og mente, at dette maatte berettigge dem til nogen Rabat. Det var naturligvis uhyre naivt af Fiskerne at gaa til Det danske Petroleumskompagni med en saadan Anmodning, thi alt, hvad der hører under Standard Oil Trusten, har, saa længe Rockefeller har ledet den, altid arbejdet under det Valgsprog „unfair og brutal“, som den tyske Minister Kühn udtalte i Fjor i den tyske Rigsdag. Medfølelse og Hensyntagen overfor Kunderne, Befolkningen i de forskellige Lande, hvor Trusten arbejder, er Begreber, som aldrig nogen Sinde har været kendte indenfor Petroleumstrusten. Den Deputation, som blev sendt over til Det danske Petroleumsselskab, fik ogsaa en højst ejendommelig og karakteristisk Modtagelse, thi efter at Trustens herværende Direktør, Borchsenius, havde hørt paa, hvad Fiskerne havde at fremføre, klappede han en af dem paa Skulderen og sagde: Nu skal jeg sige jer noget, I brave Mænd, nu skal I ganske rolig tage hjem til jeres Fangststeder og fiske, saa meget I kan, og saa skal I tage saa meget for Fisken, som I kan faa, saa kan I udmærket godt betale de Petroleumspriser, vi forlanger, for der kan aldeles ikke være Tale om, at I kan faa billigere Petroleum hos os. Det er en ganske karakteristisk Behandling, der blev disse Fiskere til Del. Det er derfor ikke saa sært, at Fiskerne rejste dybt skuffede og mismodige hjem. Om Vinteren har man jo særlig paa Vestkysten det haarde Kullerfiskeri, og dertil skal bruges Motorbaade, hvormed man maa søge langt ud paa Havet, og sidste Vinter gav dette Fiskeri et meget ringe Udbytte, da de høje Petroleumspriser slugte en meget stor Del af Fortjenesten.

Det er derfor let forstaaeligt, at Fiskerne paa Møder og i Pressen har drøftet, hvad de skulde gøre for at skaffe sig billigere Petroleum. Paa Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling sidste Sommer behandlede man det samme Spørgsmaal, og da man ikke selv kunde komme nogen Vegne, vedtog man at henvende sig til den danske Regering og Rigsdag med Anmodning om, at de vilde skride ind og paa en eller anden Maade hjælpe Fiskerne overfor Petroleumstrusten. Jeg kan ikke se rettere, end at vi bliver nødt til at tage Hensyn til Henvendelsen fra Fisker-